

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

07 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
în componența completului de judecată:
Președinte – Țurcan Anatolie
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Talpă Boris

Examinând fără citarea părților, admisibilitatea recursului declarat de către avocatul *Ceachir Anatolie* în numele inculpatului Chiperco Iurii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Chiperco Iurii xxxxx,

Termenii de examinare:

Prima instanță: 30.11.2018 – 16.07.2021;

Instanța de apel: 10.08.2021 – 08.11.2022;

Instanța de recurs: 21.03.2023 – 07.03.2024.

Asupra motivelor invocate în recursuri, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 iulie 2021, **Chiperco Iurii** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost condamnat la **3 (trei)** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de **3 (trei)** ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de **2 (doi)** ani.

S-a încasat de la **Chiperco Iurii** în folosul statutului, cheltuielile judiciare în sumă de **510,00 (cinci sute zece)** lei.

A fost soluționată chestiunea cu privire la corpurile delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că: **Chiperco Iurii** urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor, a săvârșit acțiuni prejudiciabile de circulație ilicită a drogurilor, manifestată prin comercializarea lor către alte persoane, începând cu o perioadă nedeterminată de timp și până la 04.01.2017.

Astfel, la 15.11.2016, aproximativ la ora 18:00, Chiperco Iurii, aflându-se în regiunea magazinului „Fidesco” de pe str. Mitropolit Bănulescu Bodoni, mun. Chișinău, a comercializat către cet. Cazarean Așot, 3 pachetele cu substanță cu aspect de pulbere de culoare bej, care, conform Raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-6613 din 25.11.2016,

este substanță narcotică „heroină”, în cantitate totală de 0,466 grame. Ulterior, la 29.12.2016, aproximativ la orele 17:00, Chipenco Iurii, continuând acțiunile sale prejudiciabile, aflându-se pe str. Albișoara, din mun. Chișinău, în apropierea clădirii SA „Moldova Gaz”, a comercializat către cet. Cazarean Așot, substanțe narcotice „heroină” ambalată în 2 pachetele din folii de staniol, care au fost supuse expertizei. Conform Raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-332 din 19.01.2017, s-a constatat că substanța cu aspect de pulbere de culoare bej din acele 2 pachetele este heroină, care se atribuie la substanțele narcotice, în cantitate totală de 0,274 grame.

Tot el, Chipenco Iurii, la 04.01.2017, aproximativ la orele 17:00, aflându-se în apropierea magazinului „Dulcinella”, amplasat pe str. Albișoara, din mun. Chișinău, a comercializat către cet. Cazarean Așot, substanțe narcotice „heroină”, împachetată în cinci pachetele din folii de staniol, care au fost supuse expertizei. Conform Raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-270 din 18.01.2017, s-a constatat că substanța cu aspect de praf și bulgărași de culoare cafenie-surie din acele cinci pachetele din folie de staniol, este substanță narcotică heroină, în cantitate de 0,67 grame. Cantitatea totală de substanță narcotică heroină, comercializată ilegal de către Chipenco Iurii, constituie 1,41 grame. Conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea heroinei între 0,01 - 2,5 g constituie proporții mari.

Astfel, acțiunile lui *Chipenco Iurii* au fost încadrate juridic în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, după indicii calificativi – *”procurarea, păstrarea de droguri, săvârșită în scop de înstrăinare, precum și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari”*.

3. Nefiind de acord cu sentința, a declarat apel procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Rîșcani, *Pavlovschi Octavian*, prin care a solicitat, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Chipenco Iurii să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal și a-l condamna, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de **3** ani, cu executarea reală a pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în rest, sentința de menținut.

3.1. În motivarea apelului a invocat că, deși instanța de judecată a apreciat corect circumstanțele de fapt ale cauzei, totuși, nu a ținut cont de criteriile de individualizare, prevăzute de art. 75 Cod penal, conform cărora la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, a relatat că, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă blândă și suspendarea condiționată a pedepsei poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni.

A considerat că, pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2022, s-a admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea individualizării executării pedepsei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Chipenco Iurii recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3), lit. f) Cod penal, cu executarea pedepsei la **3 (trei)** ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, a se exclude din dispozitivul sentinței art. 90 Cod penal.

Termenul executării pedepsei inculpatului Chipenco Iurii a-l calcula din momentul

reținerii acestuia de către organele competente.

În rest, sentința s-a menținut.

4.1. În motivarea deciziei a relatat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească fiind efectuată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a constatat că prin acțiunile sale inculpatul Chiperco Iurii săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217/1 alin. (3), lit. f) Cod penal.

A menționat că, acuzatorul de stat a criticat sentința doar în partea individualizării pedepsei, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Chiperco Iurii, instanța de fond nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând eronat că, corectarea lui Chiperco Iurii e posibilă fără izolare de societate, în conformitate cu cerințele art. art. 75-78 Cod penal aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Prin urmare, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a luat în considerare faptul că, inculpatul Chiperco Iurii anterior a mai comis infracțiuni similare și anume infracțiunea prevăzută de art. 217/1 al. (4) Cod penal, cauza aflându-se pe rolul instanțelor de judecată, cât și a fost condamnat în baza sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 22.05.2015 la pedeapsă prin prisma art. 85 al. (1) Cod penal, la pedeapsă definitivă de 16 ani și 4 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrarea/gestionarea bunurilor materiale, pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis (f.d. 91-159, vol. II).

A reținut că, un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei, îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului.

La fel, din materialele cauzei se constată că, inculpatul Chiperco Iurii anterior a mai fost condamnat de nenumărate ori, fapt confirmat prin sentințele anexate la materialele cauzei de condamnare (f.d.91-158, vol.I.), (f.d.129-149, vol. III), potrivit cărora acesta nu s-a corijat, ci din contra în continuare și-a găsit o activitate infracțională, o îndeletnicire.

Sub acest aspect instanța de apel a reținut că, la solicitarea pedepsei, acuzarea a reținut faptul că, Chiperco Iurii a săvârșit infracțiunea de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, infracțiune îndreptată împotriva sistemului de promovare a sănătății.

A relatat instanța de apel că, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Astfel, s-a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate.

A mai menționat că, în cauza dată nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, iar în calitate de circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, a fost stabilită căința sinceră, pe când aceste circumstanțe au fost luate în considerație la examinarea cauzei în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel inculpatul beneficiind de o reducere a pedepsei cu 1/3 din cea prevăzută de lege.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul *Ceachir Anatolie* în numele inculpatului Chiperco Iurii, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat, admiterea recursului, casarea totală a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței sau dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

5.1. În motivarea recursului menționează că, toți membrii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, judecătorii Daguța Sergiu, Gîrbu Silvia și Cecan (Vrabii) Silvia au pronunțat și examinat soluții de condamnare în privința lui Chiperco Iurii.

Astfel, prin sentința judecătorei Ciocana mun. Chisinău din 22 mai 2015, judecătorul Daguța Sergiu, l-a recunoscut vinovat pe Chiperco Iurii și Mocreac Vladimir Iurii, Dogaru Alexandru, Reniță Iurie, Bălățel Andrei și a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 15 ani închisoare.

La fel, prin sentința judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 29 decembrie 2017 (*dosarul nr. 1-11/2014*), judecătorul Silvia Gîrbu, l-a recunoscut vinovat pe Chiperco Iurii Alexandr, și i-a stabilit o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 17 ani închisoare,

În aceeași măsură și prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2018, judecătorul Cecan Silvia, Oxana Robu, Ion Bulhac, s-a expus referitor la vinovăția lui Chiperco Iurii Alexandr (*dosarul nr. 1a-797/17. 02-1a-12318-2902017*).

Consideră că, judecătorii Cecan Silvia, Daguța Sergiu, Gîrbu Silvia, în temeiul art. 33 Cod de procedură penală, urmau să se abțină de la judecarea cauzei în ordine de apel, deoarece anterior s-au pronunțat și examinat soluții de condamnare în privința lui Chiperco Iurii.

Urmare celor menționate supra, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, invocă că, instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33.

De asemenea a menționat că, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 7 și art. 75 Cod penal, ne fiind invocate criteriile ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

A mai menționat că, scopul legii penale nu este doar reeducarea condamnatului, dar și prevenirea de comiterea a unor infracțiuni din partea altor persoane, iar în acest caz pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința inculpatului, va avea un efect pozitiv asupra întregii societăți, cât și va defavoriza în continuare comiterea unor astfel de infracțiuni.

Respectând garanțiile procesuale ale inculpatului, instanța de apel urma să-i mențină inculpatului Chiperco Iurii, pedeapsa de 3 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Reiterează că, instanța de apel nu a ținut cont de personalitatea inculpatului Chiperco Iurii, or, acesta este angajat în câmpul muncii, este căsătorit, are la întreținere un copil minor, antecedentele penale sunt stinse, promite să respecte prevederile legii.

Totodată, relatează că, instanțelor de judecată le revine sarcina de a aprecia probele în baza legii.

Exigențele dreptului la un proces echitabil impun ca aprecierea probelor să nu fie

arbitrară sau nerezonabilă în mod evident. În caz contrar, se încalcă articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin urmare, instanța de apel în speța dată a denaturat un șir de probe, iar unele probe ce țin de personalitatea inculpatului, starea sănătății, prevederile art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 90 Cod penal, nu au fost luate în considerație, fapt ce cade sub incidența pct. 63, 66 a Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 23.01.2020.

La fel, instanța de apel a limitat accesul inculpatului la un ”tribunal”, a limitat dreptul lui la apărare efectivă, a încălcat principiul legalității și, prin urmare, prin acțiunile sale a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

6. Împotriva recursului, procurorul în secția judiciar penală, *Guțan Pavel*, a depus referință prin care solicită inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea recursului declarat în baza materialelor din dosar, completul de judecată conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Primordial, instanța de recurs va face trimitere la prevederile Legii nr. 246 din 31.07.2023 pentru modificarea unor acte normative (în vigoare - art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII din 01.09.2023), prin care s-au operat modificări și la Codul de procedură.

În corespundere cu prevederile art. XI. alin. (3) din Legea nr. 246 din 31.07.2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar și un complet din 3 judecători, prin încheiere, declară inadmisibil recursul, dacă recursul este tardiv și este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.*

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de declarare a recursului este de două luni de la data comunicării deciziei integrale.*

Urmare lecturării materialelor cauzei penale vizate, se conchide că, recurentul a depus recursul în termenul prevăzut la art. 422 Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului, se atestă invocarea temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 2), 6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când: 2) *instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33;* 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și când: 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, se atestă că, cele indicate de către recurent nu și-au găsit confirmarea în speță, nefiind constatată o astfel de eroare de drept, or, potrivit fișei de repartizare a dosarului cauza penală cu nr. 1-18204029-02-1a-10082021, în privința lui Chipenco Iurii, a fost repartizată automat-aleatoriu judecătorului raportor –

Gîrbu Silvia și reieșind din Dispoziția nr. 42 din 30 decembrie 2021, s-a constituit completul nr. 2, compus din: Cegan Silvia – președinte, Daguța Sergiu, Gîrbu Silvia – judecători, care au participat la judecarea cauzei într-un mod echitabil, completul de judecată fiind constituit potrivit legii (**f.d. 173, 175, Vol. III**).

Prin urmare, alegațiile potrivit cărora instanța de apel, nu a fost compusă potrivit legii fiind încălcate prevederile art. art. 30, 31 și 33 Cod de procedură penală, instanța de recurs le califică ca fiind lipsite de careva argumentări de drept, or, judecătorii Cegan Silvia, Daguța Sergiu, Gîrbu Silvia, au participat în primă instanță cât și în instanța de apel **pe alte cauze penale în privința inculpatului Chiperco Iurii**.

Instanța de apel atrage atenția că, norma prevăzută la art. 33 alin. (3) Cod de procedură penală, stabilește clar și evident că, judecătorul nu poate participa la o nouă judecare a cauzei atât în primă instanță, cât și pe cale ordinară sau extraordinară de atac, în cazul în care a mai participat în calitate de judecător la examinarea **aceleiași cauze**.

Referitor la temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care recurentul invocă că, instanța de apel a denaturant și nu a luat în considerație un șir de probe, instanța de recurs atestă că astfel de alegații urmează a fi respinse, întrucât instanța de apel a motivat într-o manieră amplă și argumentată probele cauzei penale vizate prin prisma prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, concluzionând despre existența în acțiunile inculpatului Chiperco Iurii a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

Mai mult, în motivarea deciziei a relatat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească fiind efectuată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul prin cererea din 17 decembrie 2019, solicitând ca cauza penală în privința sa, să fie judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, indicând că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu (**f.d. 230, Vol. II**).

Totodată, instanța de recurs menționează că, la caz nu și-a găsit confirmare nici temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 6,7, 61, 75, 76-77, 90 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținându-se cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane*.

Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei penale poate fi atins prin stabilirea unei pedepse mai blânde, sau a unei pedepse mai aspre prevăzute în normă.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (**f.d. 230, Vol. II**), prezenta cauză a fost judecată pe baza probelor

administrare în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Prin urmare, din materialele cauzei se constată că, inculpatul Chiperco Iurii anterior a mai fost judecat, fapt confirmat prin hotărârile anexate la materialele cauzei penale (f.d.91-158, vol.II), (f.d.129-149, vol. III), ceea ce denotă conflictul acestuia cu Legea penală.

Circumstanțele respective denotă clar că, stabilirea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului, nu-și va atinge scopul corectării și reeducării acestuia.

În concluzie, în atingerea scopului de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului, instanța de apel corect a constatat că, corectarea și reeducarea inculpatului, poate fi atinsă doar prin stabilirea pedepsei cu închisoarea.

Mai mult, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La fel, este important de specificat și faptul că, în cazul unei privări de libertate, este primordial să fie respectat principiul general al securității juridice.

Prin urmare, este esențial ca condițiile privării de libertate să fie clar definite în dreptul național și legea însăși să fie previzibilă în aplicare pentru a satisface cerința "legalității", un standard din practica CEDO, care impune normelor de drept să fie suficient de precise, întrucât să permită persoanei, să prevadă rezonabil consecințele ce pot deriva dintr-un anumit comportament în circumstanțele particulare ale cauzei sale.

În cele din urmă, la caz, inculpatul a avut parte de un proces penal echitabil în privința sa, unde instanța de apel, primordial, în scopul neadmiterii privării arbitrare de libertate, au ținut cont ca pedeapsa inculpatului să fie una echitabilă și proporțională scopului Legii penale.

Urmare celor menționate supra, completul de judecată menționează că, erorile de drept specificate în recurs, nu și-au găsit confirmare la examinarea acestuia, cele descrise căpătând forma unor alegații declarative care nu pot fi puse la baza admisibilității recursului.

De asemenea, temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere și cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, se atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Completul de judecată

DISPUNE :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul *Ceachir Anatolie* în numele inculpatului *Chiperco Iurii*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui **Chiperco Iurii xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Talpă Boris